

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117226180
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117226180.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: U. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX J., zast. JUDr. Katarínou Andráš Leškovou, advokátkou so sídlom Plzenská 2, 080 01 Prešov, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 807 598, o vymoženie pohľadávky vo výške 350,53 eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Matejom Kršiakom, so sídlom Exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, pod sp. zn. 308 EX 15/17, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/66/2017 zo dňa 25. januára 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/66/2017 zo dňa 25. januára 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 11Ek/66/2017 zo dňa 25. januára 2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že započítací úkon zo strany povinného nie je platný, nakoľko s poukazom na ustanovenie § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) nemožno platne započítať vymáhanú pohľadávku oprávneného (splatnú, nespornú a vymáhanú na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu) a pohľadávku povinného, ktorú považuje za spornú, nakoľko vznikla na podklade úverovej zmluvy č. 806300841 zo dňa 28.05.2012, ktorú Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10C 7/2014-101 zo dňa 09.12.2015 vyhlásil za neplatnú. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že exekúcia bola začatá dôvodne a je vedená v súlade s Exekučným poriadkom, t.j. je vykonávaná na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C 7/2014-101 zo dňa 09.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2016 a dňa 04.11.2016 sa stal vykonateľným. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom ďalej poukázal aj na obranu oprávneného, ktorý spochybnil platnosť započítania vzájomných pohľadávok v podaní zo dňa 23.10.2017. Oprávnený uviedol, že pohľadávka oprávneného z predmetnej úverovej zmluvy mala byť splatná dňa 17.02.2013, premlčacia doba tak povinnému uplynula dňa 18.02.2016. V takom prípade by započítací úkon povinného bol neplatný, nakoľko v zmysle ustanovení § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno platne započítať premlčané pohľadávky.

2. Proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/66/2017 zo dňa 25. januára 2018 podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že rozhodnutie súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to konkrétne v otázke premlčania nároku uplatneného zo strany povinného v podobe jednostranného zápočtu. Súdny úradník svojim postupom, ktorým určil, že jednostranný zápočet zo dňa 23.11.2016 je neplatný, znemožnil povinnému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. Povinný ďalej v sťažnosti uviedol, že oprávnený uzatvoril s povinným dňa 28.05.2012 zmluvu o úvere č. 806300841 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej bol oprávnenému poskytnutý úver vo výške 2 000,- eur, ktorý sa oprávnený zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 1 732,- eur, a to v 12. pravidelných mesačných splátkach po 311,- eur počnúc dňom 25.06.2012. Oprávnený uhradil na zmluvu o úvere sumu vo výške 222,- eur, t. j. neuhradil ani len istinu poskytnutého úveru.

4. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10C/7/2014-101 zo dňa 09.12.2015 určil, že zmluva o úvere je neplatná a zaviazal povinného na náhradu trov konania oprávnenému vo výške 350,53 eur. Rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C/7/2014-101 zo dňa 09.12.2015 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 5Co/30/2016-125 dňa 13.09.2016, ktorý bol povinnému doručený dňa 17.10.2016 a právoplatnosť nadobudol dňa 31.10.2016. Povinný poukázal na ustanovenia § 101, § 107 ods. 1, 3, § 451 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, s tým, že oprávnený sa bezdôvodne obohatil o sumu vo výške 1 778,- eur, ktorá doposiaľ povinnému nebola uhradená. Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna, ktorá je dvojročná, a objektívna trojročná, resp. desaťročná, pričom začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné viazať na okamih doručenia rozsudku Krajského súdu, t. j. dňa 17.10.2016. Ďalej povinný uvádza, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie len predpokladaná vedomosť, preto subjektívna premlčacia lehota začala plynúť až právoplatnosťou rozsudku v uvedenom konaní. Povinný zároveň tvrdí, že subjektívna lehota neplynie v rámci trojročnej lehoty, ale desaťročnej objektívnej lehoty. Preto námietka premlčania vznesená oprávneným nebola v žiadnom prípade dôvodná. Súd je povinný v konaní posudzovať námietku premlčania komplexne z hľadiska ust. § 107 Občianskeho zákonníka, čo však neurobil. O tom, že došlo zo strany oprávneného k bezdôvodnému obohateniu sa povinný nepochybné dozvedel až z Rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C/7/2014-101 zo dňa 09.12.2015.

5. Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že oprávnený s ním uzatvoril v rokoch 2005 až 2012 celkovo 11 zmlúv o úvere, a z toho len jediná zmluva o úvere č. 806300841 bola vyhlásená za neplatnú. Preto povinný má za to, že oprávnený sa snaží vyhnúť plneniu z poslednej uzatvorenej zmluvy o úvere č. 806300841, ktorá bola vyhlásená za neplatnú. Predchádzajúce zmluvy o úvere hradil oprávnený riadne a včas a neplatnosti sa pri nich nedomáhal. Oprávnený vždy vystupoval ako podnikateľ s uvedením obchodného mena, identifikačného čísla, miesta podnikania a skutočnosť, že sa postavenia spotrebiteľa domáhal len pri poslednej zmluve svedčí o jeho úmysle bezdôvodne sa obohatiť, čo má za následok plynutie 10. ročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený nemôže dozvedieť skôr než bezdôvodné obohatenie vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka.

6. Povinný ďalej v podanej sťažnosti uviedol, že keďže povinný poskytol oprávnenému plnenie na základe neplatného právneho úkonu, ako to predpokladá ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, môže súd prihliadnuť na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'. Potrebu aplikácie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka zdôrazňuje aj judikatúra, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31Cdo/4781/2009 zo dňa 16.05.2012. Z uvedeného dôvodu nemal súd prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú oprávneným, nakoľko išlo o plnenie z neplatného právneho úkonu, pričom oprávnenému z tohto vzťahu nevzniklo voči povinnému žiadne bezdôvodné obohatenie, ku ktorému by sa nárok povinného premlčal.

7. Povinný má za to, že jednostranný zápočet je platným právnym úkonom spôsobujúcim zánik pohľadávky oprávneného, ktorú predstavujú trovy právneho zastúpenia, a to z dôvodu že pre platné jednostranné započítanie pohľadávok boli splnené všetky podmienky upravené v ust. § 580 a 581 Občianskeho zákonníka, t. j. ide o pohľadávky vzájomné, rovnakého druhu, splatné a zo zákona nevyľúčené.

8. Povinný ďalej považuje uznesenie súdneho úradníka za nesprávne aj z toho dôvodu, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, pričom zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti o zmene a doplnení ďalších zákonov ust. §611 neobsahuje. Povinný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13.04.2011 č. k. III. ÚS 322/2010-37. Preto je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné pre

nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvej inštancie k takej vade konania, ktorá by mala mať za následok jeho zrušenie, resp. zmenu.

9. Povinný s poukazom na vyššie uvedené žiada, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, event. aby súd exekučné konanie zastavil.

10. Oprávnený sa k sťažnosti povinného nevyjadril.

11. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Preto sťažnosť povinného zamietol.

19. Po oboznámení sa s obsahom spisu a so sťažnosťou napadnutým rozhodnutím súd konštatuje, že napadnuté uznesenie, ktorým súd konajúci vyšším súdnym úradníkom zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, je vecne správne.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 350,53 eur a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C 7/2014-101 zo dňa 09.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2016 a vykonateľnosť dňa 04.11.2016. Poverením č. 6117226180.1 zo dňa 10.08.2017 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka so sídlom Exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava. Následne povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1. Exekučného poriadku, v ktorom poukázal na tú skutočnosť, že voči oprávnenému titulom zmluvy o úvere eviduje pohľadávku vo výške 1 778,- eur (istina), pričom dlh sa stal splatným dňa 17.02.2013. Povinný vysporiadal časť svojho záväzku voči oprávnenému jednostranným započítaním podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka s tým, že oprávnený bol o jednostrannom právnom úkone - zápocte zo dňa 23.11.2016 riadne informovaný listovou zásielkou, doporučeným listom prostredníctvom Slovenskej pošty. Započítaním pohľadávok došlo k zániku vymáhanej pohľadávky oprávneného vo výške v akej sa tieto pohľadávky vzájomne kryjú, t.j. vo výške 350,53 eur. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že tento návrh považuje za nedôvodný. Povinnému už v

predexekučnej emailovej výzve uviedol, že ním realizované započítanie pohľadávok neakceptuje, pretože jeho pohľadávku považuje za premlčanú. Povinný totiž realizoval započítanie dňa 23.11.2016 a jeho pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy mala byť splatná dňa 17.02.2013. Premlčacia doba mu teda márne uplynula dňa 18.02.2016. O návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol súd konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 11Ek/66/2017 zo dňa 25. januára 2018 tak, že tento podľa ust. § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Vzhľadom k tomu, že oprávnený v konaní vzniesol námietku premlčania, súd vo veci posudzoval, či pohľadávka povinného voči oprávnenému nie je premlčaná.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

24. Podľa § 107 ods. 1,2 a 3 Občianskeho zákonníka (1) právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

25. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Pod premlčaním sa rozumie oslabenie práva, t.j. súdna nevymáhateľnosť práva, ktoré sa neuplatnilo v stanovenej dobe (premlčacej dobe) za podmienky, že dlžník vznesie námietku premlčania, ale vzhľadom na existenciu záväzku možnosť dlžníka premlčaný záväzok (naturálny záväzok) dobrovoľne splniť aj po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie spočíva teda na dvoch právnych skutočnostiach: 1/ na uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, 2/ na neuplatnení práva pred súdom alebo u iného príslušného orgánu.

27. Ako správne uviedol povinný, pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle od seba. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia doba je buď trojročná, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania (z nedbanlivosti) alebo desaťročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne. Zároveň platí, že objektívnu premlčaciu dobu nemožno prekročiť, aj keby ešte boli splnené podmienky pre plynutie subjektívnej premlčacej doby.

28. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy oprávnená osoba zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch. Nie je rozhodujúce, že oprávnená osoba mala možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Rozhodujúce je vždy, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedela. Z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnená osoba dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. V prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, keď oprávnená osoba zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že právny úkon, z ktorého bolo plnenie, je neplatný.

29. Ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodne získaného majetkového prospechu vždy premlčí.

Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Už samotným prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu vzniká bezdôvodné obohatenie a vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba. Preto sa súd nestotožňuje s názorom oprávneného, že nakoľko pohľadávka povinného z úverovej zmluvy mala byť splatná dňa 17.02.2013 (t.j. moment zosplatenia úveru), tak premlčacia doba povinnému márne uplynula dňa 18.02.2016.

30. Ako už vyššie súd uviedol, rozhodným pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne vzniklo. V danom prípade mal súd z obsahu spisu preukázané, že povinný uzatvoril s oprávneným dňa 28.05.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol oprávnenému poskytnutý úver vo výške 2 000,- eur s tým, že prvá splátka úveru bola splatná počnúc dňom 25.06.2012. Z uvedeného vyplýva, že povinný poskytol oprávnenému finančné prostriedky titulom predmetnej zmluvy o úvere, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 10C/7/2014-101 zo dňa 09.12.2015 určená za neplatnú, najneskôr dňa 25.06.2012. Povinnému tak s poukazom na vyššie uvedené márne uplynula objektívna premlčacia doba, v danom prípade trojročná, najneskôr dňa 25.06.2015.

31. Čo sa týka ustálenia momentu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby možno prisvedčiť názoru povinného, že moment začiatku jej plynutia je viazaný na okamih doručenia rozsudku Krajského súdu v Prešove povinnému, t. j. na deň 17.10.2016, avšak nakoľko v danom prípade začala plynúť povinnému subjektívna premlčacia doba až po uplynutí objektívnej premlčacej doby, súd sa už ďalej podrobnejšie dvojročnou subjektívnou premlčacou dobou nezaoberal, pretože pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba.

32. S názorom povinného, že subjektívna lehota plynie v rámci desaťročnej objektívnej lehoty z dôvodu, že oprávnený mal úmysel sa bezdôvodne obohatiť, sa nemožno stotožniť. V desaťročnej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí ani to, aby povinná osoba získala bezdôvodné obohatenie neúmyselne, a potom by si ho úmyselne ponechala. K preukázaniu úmyslu na strane oprávneného bezdôvodne sa obohatiť nepostačuje len tvrdenie povinného, že oprávnený sa snaží vyhnúť plneniu z poslednej uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, resp. tvrdenie povinného, že oprávnený sa postavenia spotrebiteľa domáhal len pri poslednej zmluve. Povinný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by oprávnený mal úmysel bezdôvodne sa obohacovať vo vzťahu k plneniu vyplývajúcejmu zo zmluvy o úvere a že by tento úmysel existoval už v čase získania bezdôvodného obohatenia.

33. Neobstojí ani námietka povinného, že súd s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemôže prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú oprávneným, čo povinný odôvodňuje tým, že išlo o plnenie z neplatného právneho úkonu, pričom oprávnenému z tohto vzťahu nevzniklo voči povinnému žiadne bezdôvodné obohatenie, ku ktorému by sa nárok povinného premlčal. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka o premlčaní povinnosti vrátiť si vzájomné plnenia možno aplikovať iba v prípadoch, v ktorých na jednej strane stojí právo vlastnícke oproti inému právu. Týka sa iba prípadov synalagmatických záväzkov, keď na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčuje, a na druhej strane je nepremlčateľné právo, teda prípady, kedy oproti sebe stojí právo na vydanie peňažného plnenia voči vlastníckemu právu, teda jedinému majetkovému právu, ktoré sa podľa Občianskeho zákonníka nepremlčuje (s výnimkou práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá). Ak teda voči sebe stoja dve premlčateľné práva (napr. vzájomné práva na peňažné plnenie) ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať.

34. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

35. Z ustanovenia § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zákon nepripúšťa jednostranné započítanie premlčaných pohľadávok. Keďže oprávnený v priebehu súdneho konania dôvodne vzniesol námietku premlčania, stala sa predmetná pohľadávka povinného voči oprávnenému premlčanou pohľadávkou, ktorej sa nemožno domáhať na súde. Takúto pohľadávku preto nie je možné bez zodpovedajúcej dohody s dlžníkom započítať. S poukazom na vyššie uvedené súd konajúci vyšším súdnym úradníkom v sťažnosťou napadnutom uznesení správne dospel k záveru, že započítací úkon zo strany povinného nie je platný.

36. Podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

37. Čo sa týka námietky povinného, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol podľa ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, pričom Exekučný poriadok ust. §611 neobsahuje, súd považuje túto za zjavne neopodstatnenú a irelevantnú, nakoľko uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Ustanovenie § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, citované aj priamo v sťažnosťou napadnutom uznesení, bolo do Exekučného poriadku doplnené zákonom č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. S poukazom na uvedené súd konajúci vyšším súdnym úradníkom správne návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol podľa ustanovenia § 611 ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku.

38. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s názorom povinného, uvedeným v sťažnosti, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, v dôsledku čoho došlo v konaní pred súdom prvej inštancie k takej vade konania, ktorá by mala mať za následok jeho zrušenie, resp. zmenu. Vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.